

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szilágyi Zsuzsanna ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. november 7. napján meghozott, 33.P.24.785/2012/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az alperes által működtetett ... internetes oldalon, ... napján megjelent „...” című cikkben közöltek miatt sajtó-helyreigazítás iránt előterjesztett felperesi keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 30.000 forint perköltséget.

Felhívta továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdéseit, 343. § (1) bekezdését, Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1), (2), (3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1), (2), (3) bekezdéseit, 10. §-át, 12. § (1), (2) bekezdéseit, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásait, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatait.

Elsősorban abban foglalt állást, hogy a felperest megilleti-e a perindítás joga, vagyis rendelkezik-e keresetösségi joggal.

Az elsőfokú bíróság véleménynyilvánításnak minősítette azt, a felperes által sérelmezett közlést, mely szerint napi fizetési gondjai támadtak. A véleménynyilvánítás azon tényekből levont következtetés, melynek részleteit az írás a leadet követően ismertette. Kifejtette, hogy a felperes által

megfogalmazott helyreigazító közlemény nem felel meg a logika szabályainak, mert az a közlés, miszerint a társaságnak fizetési gondjai vannak, nem ellentéte annak az állításnak, hogy a cégvezetés nem tud még jogerősen elrendelt felszámolási eljárásban meghozott határozatról. A kifogásolt közlés ellentéte csak az lehet, hogy a felperesi társaságnak nincsenek fizetési gondjai, azonban a felperes ezt a perben nem állította. A per eldöntésének szempontjából lényegtelen az a kérdés, hogy a felperes tudott-e a felszámolási eljárásban hozott végzésről.

Ebben a tekintetben az elsőfokú bíróság ezen helyreigazítási kérelmet megalapozatlannak ítélte és azt elutasította azzal, hogy az alperes kizárólag a véleményét közölte, és ez a cikkben ismertetett adatokkal nem állt ellentétben.

Megállapította továbbá, hogy az alperes a valóságot nem tüntette fel hamis színben, amikor a társaság 2011-es veszteségével kapcsolatban nem jelölte meg annak valódi okát. Kiemelte, hogy a felperes a 2011. évben keletkezett veszteséget maga sem vitatta, és annak okát is meghatározta. Megállapította, hogy a cikk a felperesi társaság mérlege alapján közölte az adatokat. Nem minősítette döntő jelentőségűnek azt, hogy a felperesi veszteség milyen okból keletkezett. Ebből a szempontból annak van súlya, hogy a felperes 2011-ben 691 millió forintos veszteséget könyvelt el. Elfogadta azt az alperesi érvelést, mely szerint önmagában a veszteség nem magyarázza meg azt, hogy mi történik a felperesi társaságnál. Azt minősítette lényegesnek, hogy a felszámolási eljárás megindításra és elrendelésre került. Az olvasó szempontjából nincs annak kiemelt jelentősége, hogy a 2011-es veszteség miből tevődött össze. Álláspontja szerint az alperes a valóságnak megfelelően közölte a tényeket és azokat nem ferdítette el, az okok kihagyása nem teremtett hamis látszatot, ezért ezt a kereseti kérelmet is elutasította.

Megállapította, hogy a cikk egészéhez viszonyítottnak nincs jelentősége annak, hogy ... a cég vezető jogásza, vagy a cégcsoport egyik társaságának jogtanácsosa volt-e. Utalt arra, hogy a lényegtelen tévedések tekintetében nincs helye helyreigazításnak. A felperes szempontjából pedig annak van kiemelt jelentősége, hogy a cég saját jogásza indította el a felszámolási eljárást, ezért az elsőfokú bíróság ezen kereseti kérelmet is elutasította.

Rögzítette, hogy a sérelmezett írás keretes része lényegében szó szerint idézte a felperesi ügyvezető által írásban adott válasz közléseit, kivéve azt, hogy egy jól körülhatárolható érdekcsoporttal, több szálon, különböző eljárásokat folytat egymással szemben a vállalatcsoport. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jelentős adósságok tekintetében a felperes ügyvezetője véleményének közlése nem feltétlenül feladata az alperesi írásnak. A cikk a valóságnak megfelelően rögzítette azt, hogy a felperesnek tartozásai vannak. A szerzőnek az volt az álláspontja, hogy a közlemény egészéhez képest közömbös a felperesi képviselőnek az érdekcsoportokkal kapcsolatosan hangoztatott álláspontja. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ennek a körülménynek a cikkből való elhagyása nem keletkeztet hamis látszatot és a valóságot sem torzítja el.

A felperes három megyei napilapjának példányszám csökkenésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes bizonyos adatokból vont le következtetést, amely véleménynyilvánításnak minősül, ezzel szemben helyreigazításnak pedig nem lehet helye. Kimutatható volt némi tévedés a számok közlésében, az azonban lényegtelen tévedés, helyreigazításra nem adhat alapot.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetnek megfelelő döntés meghozatalát.

Helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a fizetési gondokkal kapcsolatos közlés véleménynyilvánítás. A vélemény olyan szubjektív kategória, ami valamely tényre vonatkozó állásfoglalás, értékítélet, következtetés. Ezzel

szemben a tény valódisága bizonyítható, adott véleménnyel azonosulni, vagy attól elhatárolódni lehet, de ahhoz a valóság kritériuma nem kapcsolható. A napi fizetési gondokkal kapcsolatos közlés egyértelműen tényállítás, és nem véleménynyilvánítás a cikkben. Az értelmezés során nem a polgári jogban általában elterjedt nyilatkozási elv az irányadó. Ehhez képest a jogalkalmazó a sajtó-helyreigazítási perekben kialakított, egy az érintett javára méltányos értelmezési elvet, mely szerint, ha létezik olyan értelmezés, amely az érintett jóhírnevét sérti, a helyreigazítási kötelezettséget meg kell állapítani. A cikk bevezető része, illetőleg egésze azt az alapvető közlést helyezi előtérbe, hogy a felperes napi fizetési gondokkal küzd, ez pedig egyértelműen a felperes rossz megítélését idézi elő, és negatív értékítélet kialakítására alkalmas. A felszámolás nem jogerős elrendeléséből semmilyen körülmények között nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a felperesnek bármiféle fizetési gondjai lettek volna.

Téves továbbá az elsőfokú bíróság azon álláspontja is, miszerint a valóság hamis színben való feltüntetése nem következett be azáltal, hogy az alperes nem tüntette fel a 2011-es év veszteségeinek döntő okát. A veszteség keletkezésének semmi köze nincs a felperes főtevékenységéhez, mivel az egy rendkívüli és egyszeri gazdasági eseményből, a goodwill leírásából adódott. Ha a veszteség nem a főtevékenységből származik, hanem rendkívüli tételekből, akkor a befektetők nem tulajdonítanak jelentőséget a veszteségnek, mert az egészségesen működő cég a rendkívüli leírásokat követően újra nyereséget fog termelni. Ezért jelentősége van annak, hogy a veszteség milyen okból keletkezett 2011. év során.

Az a közlés mely a felperes korábbi munkavállalójának, ... jogtanácsosnak a vállalati hierarchián belül elfoglalt státuszára vonatkozott, nem tartozik a lényegtelen tévedések sorába. ... csak a felperesi társaság esetében volt jogtanácsosként bejegyezve, a cégcsoport többi cége esetében azonban nem, ezért nem minősíthető a cégcsoport vezető jogászának. Ilyen körülmények között pedig az egyéb vállalatok jogi és más ügyeire nem volt szükségszerű rálátása, azokról nem is nyilatkozhatott. A cikkben foglalt valótlan állítások nagy része ...tól származott, ezért nem lényegtelen, hogy milyen pozíciót töltött be a cégcsoportnál.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperes megítélésének szempontjából ... ügyvezető válaszainak hamis színben való feltüntetése és hiányos közlése nem keletkeztetett hamis látszatot. Tévedett akkor is, amikor a felperesi ügyvezető kifizetésekkel kapcsolatos tényközlését véleménynek minősítette. A felperes éppen azt állítja, hogy bizonyos követeléseket azért nem ismer el és fizet ki, mert azok alaptalanok vele szemben, nem pedig azért, mert nincs rá anyagi fedezete. Ez a cikk szempontjából rendkívül lényeges körülmény.

Előadta továbbá, hogy a cikkben szereplő grafikon, illetőleg a Matesz-adatok közlése tény, azt nem lehet véleménynek minősíteni. Vitatta továbbá az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a lapok példányszámainak valótlan közlése lényegtelennek minősíthető. Egy nyomtatott sajtótermék egyik legfőbb mutatószáma a példányszám alakulása, mert a terjesztésből származó bevételek mellett a hirdetési piacon ennek a számnak kiemelt jelentősége van.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

Álláspontja szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a cikk bevezetőjében szereplő közlemény véleménynyilvánítás. Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság mégis tényállításnak minősítené a sérelmezett közlést, felhívta a figyelmet arra, hogy a felperes helyreigazítási kérelmében nem kérte a cikk azon mondanivalójának helyreigazítását, mely szerint a felszámolási eljárás mellett kifizetetlen számlák és visszavett mobiltelefonokkal próbál meg talpon maradni a cég. A logika szabályaival ellentétben a valóságként nem annak megjelölését kérte, hogy nincsenek napi fizetési gondjai, nincsenek kifizetetlen számlái, nincs ellene felszámolási eljárás folyamatban, illetve nem vette vissza

a munkatársaitól a mobiltelefonokat, hanem annak megjelölését kérte, hogy a nem jogerős végzéssel a cikk megjelenésekor felszámolási eljárás megindításáról a cégvezetés birtokában még nem volt végzés. Ez utóbbi felperesi állítással kapcsolatos közlés azonban nem szerepelt a cikkben.

Az alperes a felperes 2011-es mérlegében szereplő veszteség összegének közlésével nem tüntetett fel valós tény hamis színben.

Helyes volt az elsőfokú bíróságnak azon álláspontja, mely szerint a cikk egészéhez viszonyítottan nincs döntő jelentősége, hogy ... a cég jogtanácsosa, vagy vezető jogásza volt. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban a felperes korábbi ügyvezetőjének nyilatkozatát csatolta, mely szerint ... vezető jogász munkakört látott el.

Egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a keretes írás lényegében szó szerint idézi a felperesi ügyvezető által írásban adott válasz mondatait, azon kivételtől eltekintve, amelynek kimaradása azonban hamis látszatot nem keletkeztetett. Kifejtette, hogy nincs olyan kötelezettsége, amely alapján a felperes nyilatkozatát szó szerint, teljes egészében közzé kellene tennie.

A napilap példányszámokkal kapcsolatban előadta, hogy a felperes által kifogásolt mondat a három napilap korábbi csökkenési ütemét hasonlítja össze a 2011 és 2012 közötti csökkenés ütemével, és nem a nyomtatott sajtó piacának általános csökkenésével vetette össze.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvita elbírálásánál irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tény állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

A felperessel kapcsolatosan annak közlése, hogy napi fizetési gondjai támadtak, a cikk egész tartalma szerint azzal került elsősorban alátámasztásra, hogy a felperesi társasággal szemben felszámolási eljárást indítottak. Az alperes azt is megjegyezte az írásban, hogy a felszámolási eljárás alapját képező néhány milliós követelés nem lehet olyan nagyságrendű, ami miatt a felperes egy ilyen eljárást vállalna a fizetés elkerülése végett. Taglalta azt is, hogy milyen egyéb jelentős ügyletek és gazdasági körülmények támaszthatják alá a felperes rossz gazdasági helyzetét. Ilyen összefüggésben pedig a fizetési gondokra való utalás véleménynyilvánításnak minősül. E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy a véleménynyilvánító tartalmú közlést egy kijelentő mondat tartalmazza, a véleménytartalom a szöveg egészéből következik, nem pedig annak nyelvtani megfogalmazásából.

A felperes 691 millió forintos veszteségével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra a körülményre, hogy a felperessel szemben felszámolási eljárást indítottak, melyből a külső szemlélő egyértelműen arra tudott következtetni, hogy a felperesi cégnél fizetési problémák merültek fel, közben a veszteség ténye és összege ténykérdésnek minősült a felperes esetében. A veszteség elkönyvelésével kapcsolatosan az alperes egy összehasonlítást végzett a hasonló szegmensben működő cégek között, és lényegében arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi piacvezető cég a közelmúltban veszteségeket volt kénytelen elkönyvelni. E tekintetben az írás részletes vizsgálatot és összevetést nem tartalmazott, csupán az egyik cégnél jelölte meg azt, hogy információk szerint a cég vesztesége egy befektetés leírása következtében merült fel.

A sérelmezett rész tágabb szövegösszefüggését vizsgálva a felperesi veszteség oka közlésének hiánya nem tünteti fel hamis színben a felperes gazdasági helyzetét.

Helyesen utasította el az elsőfokú bíróság a felperes helyreigazítási kérelmét azzal összefüggésben, hogy ... a cégcsoport vezető jogásza volt-e. A felperes megítélése szempontjából teljességgel közömbös, hogy nevezett személy a cégcsoportnál, avagy az abba tartozó egyik gazdasági társaságnál milyen jogi munkakört töltött be. Bármely pontatlanság e tekintetben a felperes hátrányos megítélését egyáltalában nem érinti, ezért lényegtelennek minősül. Sajtó-helyreigazítási eljárásban közömbös, hogy az alperesnek nyilatkozó személy milyen minőségben teszi a nyilatkozatát, maga a nyilatkozat hordoz olyan tartalmat ami esetlegesen jogsérelmet hordozhat. Jelen esetben azonban a felperes ennek a nyilatkozatnak a tartalmát nem kifogásolta.

A felperes maga sem vitatta azt, hogy vele szemben követelésekkel léptek fel, ugyanakkor annak tulajdonított jelentőséget, hogy az alperes nem közölte ügyvezetője nyilatkozatának azon részét, mellyel a kifizetések visszautasítását indokolta. Egy ilyen közlésnek az alpereshez eljuttatott nyilatkozatból való elhagyása nem kelt hamis látszatot, tekintettel arra, hogy ez a követelés visszautasításának kizárólag a felperesi indokát tartalmazza. Az, hogy a felperes álláspontja szerint a követelések vele szemben alaptalanok, sajtó-helyreigazítási eljárás keretében nem vizsgálható. A perben kizárólag abban lehetett állást foglalni, hogy az alperes valótlan tényt közölt-e, illetőleg a valóságot hamis színben tüntette-e fel. A felperes álláspontja azonban ilyen szempontból objektív tényyszerűségeként nem vehető figyelembe a kifizetések elmaradásával kapcsolatban. A cikk egészének szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperessel szemben követeléssel léptek fel, melyet a felperes nem teljesített és erre tekintettel felszámolási eljárás van folyamatban vele szemben.

A felperes által sérelmezett közlés az volt, hogy 2011. és 2012. első negyedévei között nagy esés következett be. Az, hogy az alperes a tényyszerű számadatokból következtetve milyen csökkenést minősít nagynak, alapvetően véleménynyilvánítás. Véleménynyilvánítással kapcsolatosan sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A cikkrészlettel kapcsolatosan mindenképpen megállapítható volt, hogy a felperes három lapjának példányszámai csökkentek, függetlenül attól, hogy a cikk a számadatokat helyesen tartalmazza-e. A csökkenés mértéke tényyszerűség, míg mértékének nem matematikai módon való minősítése pedig véleménynyilvánítás.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megfelelően értékelte és minősítette az egyes, per tárgyává tett közléseket, és ennek alapján helyesen utasította el a felperes sajtó-helyreigazítási igényét.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A másodfokú perköltség az alperesi jogi képviselő 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2013. március 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k. . Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő